

ŻYWIOŁY A ŚWIAT ZAWODÓW

Opracowanie: mgr Beata Rusin

„Wystarczy tylko przyzwyczać się do pracy i już bez niej nie można żyć.

Wszystko na tym świecie zależy od pracy.”

Ludwik Pasteur

Praca w życiu człowieka odgrywa ogromną rolę. Gwarantuje jednostce rozwój, zapewnia poczucie bezpieczeństwa i przynależności do określonej grupy zawodowej. Dobrze wykonana, przynosi satysfakcję i podnosi poczucie własnej wartości, jest także mobilizacją do podejmowania działań dla dalszego rozwoju. Jest źródłem utrzymania i zaspokajania potrzeb materialnych i niematerialnych.

Praca: „wartość uniwersalna – punkt odniesienia do innych wartości. Praca przejawia się w aktywności człowieka i jego zdolności do przekształcania świata przy jednoczesnej umiejętności samodoskonalenia.”¹. Świat nauki pojęcie pracy definiuje w różnoraki sposób:

- Filozofia – pracę określa, jako „świadomą i celową, wymagającą wysiłku działal-

ność pozytywną, czyli zmierzającą do wytworzenia lub przetworzenia dóbr materialnych lub duchowych”².

- Socjologia – charakteryzuje pracę zawodową, jako celową działalność ludzką, nakierowaną na przetwarzanie dóbr przyrody, przedmiotów lub/i informacji za pomocą narzędzi w celu zaspokojenia, w sposób pośredni lub bezpośredni materialnych i niematerialnych potrzeb jednostek i grup. Praca jest także jednym z głównych elementów kształtowania więzi społecznych³.
- Etyka – podaje, iż praca to: świadoma i celowa działalność człowieka połączona z wysiłkiem, skierowana na przekształcanie rzeczywistości i przystosowywaniu jej do potrzeb ludzkich, na tworze-

niu coraz nowych wartości duchowych i materialnych.

- Psychologia – analizuje pracę na płaszczyźnie składników i czynników psychologicznych. Zdaniem psychologów istnieją trzy główne postawy wobec pracy:
 - ✓ nastawienie punitywne – człowiek postrzega pracę jako przymus, traktuje pracę, jako niezgodną z wolą, stanowiącą efekt przemocy fizycznej, moralnej lub ekonomicznej (takie nastawienie częściej występuje u osób wykonujących proste prace fizyczne, posiadających stosunkowo niskie wykształcenie);
 - ✓ nastawienie instrumentalne – sytuacja, gdy człowiek traktuje pracę, jako środek niezbędny do zaspokojenia potrzeb;
 - ✓ nastawienie autoteliczne – praca jest postrzegana jako wartość, cel sam w so-

¹ S. Kwiatkowski, 2007

² A. R. Lacey, 1999

³ K. Olechnicki, P. Załęcki, 2004

bie, źródło rozwoju osobistego, gdy praca zawodowa służy wartościom wyższym, jest pewnym sposobem życia nierozłącznie związanym ze sferą samorealizacji.

- Nauki biologiczne i medyczne wskazują na fakt, iż praca jest swoistym procesem morfologiczno – fizjologicznym.
- Nauki techniczne traktują pracę, jako proces technologiczny.

Praca jest w związku z powyższym świadomą i celową działalnością człowieka ukierunkowaną na przetwarzanie dóbr przyrody i przystosowanie jej do potrzeb człowieka, jest procesem społecznym, czynnikiem rozwoju osobowości oraz wartością moralną⁴.

⁴ S. Kwiatkowski, 2007

W wyniku społecznego podziału pracy, powstało pojęcie **zawodu** – zbioru zadań (zespołu czynności), wykonywanych stale lub z niewielkimi zmianami przez poszczególne osoby i wymagających odpowiednich kwalifikacji (wiedzy i umiejętności), zdobytych w wyniku kształcenia lub praktyki. Wykonywanie zawodu stanowi źródło dochodów⁵.

Zbiór zawodów występujących na rynku pracy stanowi dokument zwany **Klasyfikacją Zawodów i Specjalności**. Każdy zawód wyodrębniony w ww. dokumencie oznaczony został specjalnym sześciocyfrowym kodem.

Jednym z elementów pracy zawodowej człowieka jest przetwarzanie dóbr środowiska przyrodniczego, które z jednej

⁵ Klasyfikacja Zawodów i Specjalności, 2010

strony jest największym dobrodziejstwem z drugiej zaś potrafi stanowić największe zagrożenie dla człowieka. Huragany, pożary, susze, trzęsienia ziemi, powodzie, lawiny a nawet mróz to tylko niektóre skutki działania niebezpiecznych zjawisk atmosferycznych. Człowiek na przestrzeni wieków, musiał nauczyć się w jaki sposób im zapobiegać i w jaki sposób sobie z nimi radzić. Kataklizmy stanowią zagrożone nie tylko dla dóbr materialnych, ale przede wszystkim dla zdrowia i życia ludzkiego.

Zawodem, którego zakres obowiązków zawodowych najbardziej opiera się na walce z żywiołami (huraganem, pożarem, suszą, trzęsieniem ziemi, powodzią czy mrozem) jest z całą pewnością **strażak**.

STRAŻAK

Strażak jest funkcjonariuszem pożarnictwa, który pełni służbę w Państwowej Straży Pożarnej. Dodatkowo wykonuje prace ratowniczo-gaśnicze oraz konserwacyjne i naprawcze urządzeń stanowiących wyposażenie techniczne jednostek ratowniczo-gaśniczych.

Praca strażaka pod względem obciążenia fizycznego należy do prac bardzo ciężkich. Do służby przyjmowane są wyłącznie osoby w pełni sprawne i zdrowe, o silnej budowie ciała.

<http://ospgonojno.hostil.pl/tapety%20strazackie.html>

Duże znaczenie ma wysoka ogólna wydolność fizyczna, sprawność układu kostno – stawowego, układu krążenia i układu mięśniowego. Zdarza się, że w czasie akcji ratowniczo – gaśniczej, strażak zmuszony jest do maksymalnego wysiłku. Do prac na wysokości niezbędna jest również duża sprawność narządu równowagi.

Czynności zawodowe

Naczelnym celem pracy strażaka jest podejmowanie oraz wykonanie czynności ratowniczo – gaśniczych podczas zdarzeń, do których wzywane są jednostki straży pożarnej. Zdarzeniami tymi mogą być: pożary, katastrofy budowlane, klęski żywiołowe, wypadki komunikacyjne, zdarzenia z udziałem niebezpiecznych środków chemicznych oraz wszelkie inne miejscowe zagrożenia. Najważniejszym zadaniem stojącym przed strażakiem jest ratowanie życia i zdrowia ludzi, ich mienia z obiektów zagrożonych pożarem lub innymi niebezpieczeństwami, oraz przeprowadzenie sprawnej ewakuacji z zagrożonego miejsca. Jednym z zadań najczęściej wykonywanych przez strażaków jest gaszenie pożarów. W szeregach strażaków znajdują się strażacy specjaliści:

- **Strażak - ratownik wysokościowy** – wyspecjalizowany jest w technikach apliniacyjnych, udziela pomocy w miejscach, które są trudno

dostępne (kanały, kominy, dachy).

- **Strażak ze specjalizacją techniczną** – osoba, do której należy obsługa urządzeń technicznych przeznaczonych do ratownictwa technicznego w wypadku katastrof transportowych i do ratownictwa ludzi z katastrof budowlanych.
- **Strażak specjalizujący się w ratownictwie wodnym** – ma za zadanie wyszukiwanie zwłok ludzkich znajdujących się pod wodą, wyciąganie z wody, za pomocą sprzętu technicznego, zatopionych pojazdów czy maszyn, udzielanie pomocy w wypadku powodzi.
- **Strażak specjalista ratownictwa chemiczno – ekologicznego** usuwa zagrożenia powstałe wskutek zdarzeń z udziałem niebezpiecznych środków chemicznych.

Strażak w czasie służby jest zobowiązany do noszenia przepiślowego umundurowania lub odzieży specjalnej, dystynkcji, znaków identyfikacyjnych strażaków i ekwipunku osobistego.

Środowisko pracy

Praca strażaka z całą pewnością nie jest rutynowa – każda akcja jest inna. Strażak pracuje w różnych miejscach, w zależności od tego gdzie nastąpi niebezpieczne zdarzenie, które może się wydarzyć w budynkach (katastrofa budowlana,

pożar), na drogach (wypadek, katastrofa komunikacyjna), na większych obszarach (powódź, pożar lasu), w kabinach środków transportu, pod ziemią, pod wodą lub na wodzie. Strażak pracuje w różnych warunkach atmosferycznych, często w panującą niepogodę (mróz, śnieg, wilgoć, upał), często wśród czynników stwarzających zagrożenie dla zdrowia a nawet życia. Najczęściej strażak prowadzi działania ratowniczo – gaśnicze na obszarze, który podlega jego jednostce. Zdarza się jednak, na przykład podczas klęsk żywiołowych, konieczność pracy na obszarze całego kraju.

Praca strażaka jest pracą typowo zespołową dlatego od umiejętności pracy w zespole zależy bardzo często bezpieczeństwo pozostałych członków załogi oraz ratowanych osób, czy powodzenie całej akcji ratowniczo – gaśniczej. Wykonując wiele czynności wymagających współpracy oraz asekuracji, strażacy muszą mieć do siebie pełne zaufanie. Praca strażaka wiąże się w bardzo dużym stopniu z odpowiedzialnością za bezpieczeństwo i zdrowie ludzi ratowanych, a także współpracowników. Działania zawodowe strażaka często związane są z pracą grupy ratowników, wraz z którymi wykonuje powierzone zadania: **ratowników wodnych** oraz **ratowników górskich**.

RATOWNIK WODNY

Ratownik wodny jest osobą posiadającą wiedzę i umiejętności z zakresu ratownictwa i technik pływackich oraz inne kwalifikacje przydatne w ratownictwie.

Ratownika musi cechować odwaga, gotowość do podjęcia ryzyka narażenia własnego zdrowia czy życia. Ciągła gotowość do działania musi jednak iść w parze ze zdolnością do pracy w warunkach monotony polegających na profilaktyce (która stanowi 90% czasu pracy ratownika): powtarzanie ostrzeżeń, upomnień, udzielanie informacji, instrukcji.

W sytuacji niebezpieczeństwa ratownik wykonuje swoje obowiązki w niezmiernie szybkim tempie. Musi go zatem wyróżniać podejmowanie trafnych decyzji oraz umiejętność panowania nad emocjami.

Czynności zawodowe

Ratownik wodny czuwa nad bezpieczeństwem życia ludzkiego na wodach. Pomaga osobie, które uległa wypadkowi lub jest narażona na niebezpieczeństwo utraty zdrowia lub życia. Ratownik pełni dyżur na wyznaczonym stanowisku (obserwując lub patrolując wyznaczony teren), obserwuje powierzchnię wody i niezwłocznie reaguje na każdy sygnał wzywania pomocy, podejmując akcję ratunkową. Przed rozpoczęciem i po skończeniu dyżuru musi sprawdzić

<http://warszawa.gazeta.pl/warszawa/51,34889,13061937.html?i=9>

głębokość wody, by w razie potrzeby przesunąć strefy lub czasowo wyłączyć określone obszary kąpieliska z używalności. Za pomocą odpowiedniego oflagowania informuje o stopniu zagrożenia na wodach ze względu na warunki atmosferyczne (temperatura wody, widoczność, wysokość fali, silne prądy wsteczne, szybkość wiatru). Na tablicy informacyjnej wpisuje temperaturę wody i powietrza oraz inne aktualne informacje (np. dotyczące gwałtownych zmian warunków atmosferycznych).

Środowisko pracy

Ratownik wodny uprawniony jest do pracy: na kąpieliskach, pływalniach oraz w czasie imprez organizowanych na wodach i nad wodami. Kontakty interpersonalne są bardzo intensywne – ratownik udziela wszelkich informacji dotyczących kąpieliska, uczy pływania, udziela rad, upomnień, niesie pomoc. Ratownik pełni swoje obowiązki w specjalnym stroju

(odzież robocza i ochronna), najczęściej koloru pomarańczowego. Na strój ten składają się m.in.: spodenki pływackie, koszulka ratownika, czapka ratownika, dres, sztormiak, kamizelka asekuracyjna.

Ratownicy wodni pracują w systemie zmianowym głównie w ciągu dnia. Jednak prowadzone akcje ratownicze mogą wydłużyć okres ich pracy do pory nocnej. W zawodzie tym wymagana jest również praca w soboty, niedziele i święta.

RATOWNIK GÓRSKI

Czynności zawodowe

Głównym zadaniem ratownika górskiego jest niesienie pierwszej pomocy osobom, które uległy wypadkowi, zachorowały lub zaginęły w górach. Ratownik górski pełni całodobowe dyżury w stacjach Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz patroluje

terenach górskich. Jest w ciągłej gotowości do zorganizowania i podjęcia natychmiastowej akcji ratowniczej niezwłocznie po uzyskaniu informacji o zdarzeniu w górach.

Ratownik musi umieć współdziałać z innymi, powinien być jednocześnie osobą wyróżniającą się samodzielnością i umiejętnością podejmowania szybkich i trafnych decyzji. Musi panować nad emocjami, posiadać odwagę niezbędną podczas pracy w warunkach trudnych i niebezpiecznych. Ratownika musi ponadto charakteryzować brak lęku przed wysokością, spostrzegawczość, zmysł równowagi oraz wyobraźnia przestrzenna. Ponieważ praca ratownika górskiego zaliczana jest do prac ciężkich, niezbędna jest wysoka ogólna wydolność fizyczna.

Środowisko pracy

Praca ratownika górskiego podczas akcji ratunkowych odbywa się na wolnym powietrzu

<http://wiadomosci.wp.pl/kat,1342,title,Kolejni-uratowani-przez-GOPR-2-osoby-trafily-doszpitala,wid,14188410,wiadomosc.html?ticaid=112758>

lub w powietrzu. Dyżury pełnione są stacjonarnie w stacjach GOPR-u oraz schroniskach górskich. Od przedstawiciela tego zawodu, często oczekuje się pełnej dyspozycyjności. Najczęściej w sytuacji, gdy jest zła pogoda.

Szczególnie istotne w tym zawodzie jest poczucie odpowiedzialności za życie i zdrowie innych ludzi.

W sytuacji kataklizmów, klęsk żywiołowych w stan gotowości postawione zostają również służby medyczne, wówczas do pracy przystępują: **lekarz, ratownik medyczny, pielęgniarka.**

LEKARZ

Lekarz jest osobą, która udziela świadczeń zdrowotnych, polegających w szczególności na badaniu stanu zdrowia, rozpoznawaniu chorób i zapobieganiu im, na leczeniu i rehabilitowaniu osób chorych, udzielaniu porad lekarskich, wydawaniu opinii i orzeczeń lekarskich.

<http://supernowosci24.pl/w-karetkach-bedzie-mniej-lekarzy/>

W zawodzie lekarza istnieje kilkanaście różnych specjalności. – w podstawowych dziedzinach medycyny oraz w szczegółowych dziedzinach medycyny.

Czynności zawodowe

Lekarz poza udzielaniem świadczeń zdrowotnych, prowadzi prace badawcze, eksperymenty medyczne w dziedzinie nauk medycznych i promocji zdrowia. Prowadzi badania naukowe dotyczące czynności ustroju ludzkiego tak w stanie zdrowia jak i choroby. Zgłębia metody zapobiegania chorobom, leczenia i rehabilitacji. Kieruje na leczenie specjalistyczne, zachowawcze, zabiegowe lub rehabilitacyjne, jeżeli

takich świadczeń wymaga jednostka chorobowa pacjenta. Udziela porad i stosuje metody medycyny prewencyjnej. Lekarz jest także osobą orzekającą o zdolności do pracy, o konieczności podjęcia rehabilitacji leczniczej, podejmuje decyzje związane z uprawnieniami do świadczenia rehabilitacyjnego. Orzeka o uszczerbku na zdrowiu oraz niepełnosprawności. Lekarz uczestniczy w opracowywaniu i wcielaniu w życie powszechnego prawa do zdrowia, bierze udział w kształtowaniu polityki zdrowotnej państwa.

Środowisko pracy

Praca lekarza najczęściej odbywa się w budynkach – są to

gabinety lekarskie, przychodnie, szpitale. Lekarz pogotowia jest osobą, która, udzielając pierwszej pomocy, musi być przygotowana do pełnienia swych obowiązków w różnych warunkach pogodowych. Praca lekarza związana jest z bezpośrednim kontaktem z pacjentem i jego rodziną. Często doświadcza on konieczności wyjaśnienia podejmowanych działań oraz łagodzenia niepokoju i lęku. W stanach śmierci pacjenta staje przed koniecznością poinformowania rodziny. Od lekarza wymaga się indywidualnego traktowania i bardzo taktownego podejścia do określonego przypadku.

RATOWNIK MEDYCZNY

Ratownik medyczny jest pracownikiem zakładu opieki zdrowotnej, uprawnionym do udzielania świadczeń zdrowotnych, szczególnie w sytuacjach nagłego zagrożenia zdrowia lub życia. Zadaniem ratownika medycznego jest udzielanie szybkiej, sprawnej i profesjonalnej pomocy osobom, których zdrowie lub życie zostało zagrożone.

Poza wymaganą wiedzę medyczną od kandydatów na ratowników medycznych wymaga się określonych predyspozycji psychicznych: opanowania, umiejętności pracy w warunkach wysoce stresogennych

<http://polska.newsweek.pl/zalamanie-pogody-przyczyna-wypadku-smiglowca,36637,1,1.html>

oraz zdolności zapanowania nad paniką innych w sytuacji wypadków i katastrof. Ratownik medyczny to osoba, która musi umieć pracować w zespo-

le, szybko reagować i podejmować zdecydowane działania, od jej postępowania zależy bardzo często życie poszkodowanych.

Czynności zawodowe

W sytuacji wypadków i katastrof ratownik medyczny po przybyciu na miejsce wezwania ma obowiązek zabezpieczenia go, w celu uniknięcia większej liczby ofiar, ocenia stan zdrowia osób poszkodowanych oraz stopień urazów, udziela pierwszej pomocy, podtrzymuje funkcje życiowe a także opiekuje się poszkodowanym w trakcie transportu do szpitala. W razie konieczności ratownik medyczny współuczestniczy w organizowaniu ewakuacji z miejsc zagrożenia, swoją pracą wspomaga ekipy ratownicze, wykonuje medyczne czynności ratunkowe w miejscu i w wa-

runkach katastrof, awarii i wypadków. Ratownik medyczny współpracuje z lekarzem, pielęgniarką i pozostałym personelem medycznym w zakresie medycznych czynności ratunkowych. W przypadku wystąpienia stanów nagłych szybko ocenia stan pacjenta i upoważniony jest do udzielenia pomocy medycznej z użyciem specjalistycznego sprzętu i leków, które mogą być stosowane przez ratowników medycznych.

Do zadań ratownika medycznego należy również popularyzowanie wiedzy ratowniczej we wszystkich środowiskach, współdziałanie w procesie edukacji z zakresu udzielania pierwszej pomocy oraz prowa-

dzenie kursów, szkoleń i pokazów z zakresu udzielania pierwszej pomocy.

Środowisko pracy

Ratownicy medyczni mogą znaleźć zatrudnienie w stacjach pogotowia ratunkowego, oddziałach ratunkowych znajdujących się w szpitalach, w lotniczym lub górskim pogotowiu ratunkowym, jednostkach ratowniczo-gaśniczych, jednostkach ratowniczych przy policji, wojsku, straży pożarnej i lotnictwie, w zakładach produkcyjnych, które utrzymują jednostki ratunkowe, jak również w placówkach szkoleniowych.

PIELĘGNIARKA

Pielęgniarka jest pracownikiem zakładu opieki zdrowotnej, jej podstawowym zada-

<http://paderewski.edukacja.strefa.pl/index.php?module=article&id=691>

niem jest sprawowanie opieki nad podległymi jej pacjentami. Dotyczy to opieki pielęgnacyjnej, leczniczej, rehabilitacyjnej oraz diagnostycznej.

Od pielęgniarki, poza wiedzą medyczną, wymagane są specyficzne predyspozycje psychiczne: empatia, opiekuńczość, troska o dobro pacjenta. Jednocześnie musi być osobą stanowczą i zdecydowaną, ponieważ odporną na ludzkie cierpienie. Praca pielęgniarki wymaga też pewnej siły fizycznej oraz zdolności manualnych.

Czynności zawodowe:

Pielęgniarka zajmuje się podawaniem leków przepisanych przez lekarza, wykonywaniem iniekcji, wlewów dożylnych, podawaniem krwi i środków krwiopochodnych, tlenu, zmie-

nia opatrunki, a także asystuje lekarzowi przy przeprowadzanych zabiegach i operacjach. Pielęgniarka odpowiada za stan zdrowia pacjenta a w sytuacji jego pogorszenia lub zagrożenia życia udziela pierwszej pomocy. Ponadto pomaga chorym w rekonwalescencji i zajmuje się obsługą sprzętu i aparatury medycznej.

Do zadań pielęgniarki należy dbanie o właściwy komfort pacjentów, ich higienę i czystość, karmienie i pomoc w innych czynnościach, których pacjent nie jest w stanie sam wykonać. Do obowiązków pielęgniarki należy także przygotowywanie pacjentów do badań i zabiegów oraz wykonywanie podstawowych pomiarów (temperatury ciała, ciśnienia krwi, tętna).

Pielęgniarka nadzoruje przebieg leczenia oraz informuje lekarza o wszelkich nieprawidłowościach.

Środowisko pracy:

Miejscem pracy pielęgniarki są szpitale, przychodnie, ośrod-

ki zdrowia, ośrodki rehabilitacyjne, ambulatoria, hospicja oraz mieszkania prywatne.

Osoby, którym przyszło się zmagać z żywiołami: ognia, powodzi czy huraganu, często dotykają osobiste tragedie:

utrata zdrowia, śmierć kogoś bliskiego, utrata dorobku całego życia. Wówczas w proces pomocy włącza się specjalistyczną **pomoc psychologiczną**.

PSYCHOLOG

Psycholog to osoba posiadająca kwalifikacje niezbędne do dokonywania diagnozy psychologicznej, opiniowania, orzekania, prowadzenia psychoterapii oraz udzielania pomocy psychologicznej.

Psycholog jest zawodem zaufania społecznego. Do jego wykonywania konieczne jest posiadanie dojrzałej osobowości oraz umiejętności szanowania odrębności i indywidualności każdego człowieka. Niezbędnymi cechami charakteru są ponadto: empatia oraz umiejętności komunikacyjne. Praca grupowa oraz indywidualna wymaga koncentracji i podzielności uwagi, dobrej pamięci i spostrzegawczości. Niezbędna jest elastyczność i twórcze myślenie.

Czynności zawodowe

Psycholog może specjalizować się w różnych działach psychologii. Wyróżnia się specjalizacje: psychologia rozwoju człowieka, psychologia kliniczna, psychologia wychowawcza, psychologia pracy, psychologia społeczna. Praca psychologa opiera się na intensywnych kontaktach z ludźmi. Jego praca

<http://gosc.pl/doc/1806960.Orkan-Ksawery-ponad-12-tys-interwencji>

polega przede wszystkim na: doradzaniu, wspieraniu, konsultowaniu, diagnozowaniu, wyjaśnianiu.

Środowisko pracy

Psycholog pracuje w gabinetach, szpitalnych, pomieszczeniach biurowych, salach lekcyjnych i wykładowych, salach do pracy grupowej. Miejsce pracy psychologa powinno zapewniać poczucie bezpieczeństwa i dyskrecji. Praca psychologa wiąże się z dużą odpowiedzialnością, przede wszystkim za zdrowie pacjentów oraz za ich poczucie bezpieczeństwa. Ze względu na stały kontakt z ludźmi będącymi w różnych sytuacjach życiowych praca psychologa nie jest

pracą rutynową- wymaga kreatywności i elastyczności.

Huragany i tornada niszczą wszystko co napotkają na swojej drodze. Nawet te o mniejszym zasięgu i mniejszej sile sięją spustoszenie. Są prawdopodobnie najbardziej zdumiewającymi zjawiskami pogodowymi niosącymi wyniszczenie a także śmierć. W Polsce niszczycielskie działanie huraganów wiąże się najczęściej z poważnymi awariami energetycznymi. Wówczas nad przywróceniem dopływu prądu do budynków mieszkalnych, instytucji oraz oświetlenia ulicznego zabiegają **elektromonterzy pogotowia elektroenergetycznego**.

ELEKTROMONTER POGOTOWANIA ELEKTROENERGETYCZNEGO

Elektromonter pogotowia elektroenergetycznego lokalizuje, naprawia uszkodzenia zasilania lub zabezpiecza miejsca awarii. Przywraca zasilanie odbiorcom, przyłącza do sieci elektroenergetycznej nowych odbiorców, instaluje i naprawia oświetlenie uliczne, obsługuje stacje i rozdzielnice bez stałej obsługi, montuje liczniki energii elektrycznej.

Elektromonter pogotowia elektroenergetycznego musi wykazywać się wysoką zdolnością koncentracji uwagi, odpowiedzialnością, sumiennością i rzetelnością. Podczas wykonywania swojej pracy również spotyka się z ryzykiem narażenia własnego zdrowia i życia. Przy wykonywaniu swoich zadań powinien być przygotowany do pracy w złych warunkach atmosferycznych. Ponieważ jego praca ma charakter głównie zespołowy, niezbędna jest umiejętność współpracy i wzajemna pomoc. Nie może mieć lęku wysokości.

<http://gosc.pl/doc/1806960.Orkan-Ksawery-ponad-12-tys-interwencji>

Czynności zawodowe

Elektromonter pogotowia elektroenergetycznego zajmuje się eliminowaniem zagrożeń porażeniowych, przyjmowaniem zgłoszeń uszkodzenia sieci elektroenergetycznej lub braku dostawy energii elektrycznej. Po zgłoszeniu awarii dokonuje oględzin i wyszukuje uszkodzeń sieci. Ponadto wykonuje pomiary, określa rodzaj uszkodzenia sieci elektroenergetycznej i po zlokalizowaniu przyczyny naprawia uszkodzenia zasilania lub zabezpiecza miejsce awarii. Przywraca zasilanie odbiorcom poprzez usuwanie uszkodzeń

wynikających np. z klęsk żywiołowych.

Środowisko pracy

Elektromonter pogotowia elektroenergetycznego znajduje zatrudnienie w pogotowiu energetycznym, gdzie pracuje w systemie zmianowym. Praca w tym zawodzie jest wykonywana zarówno w dzień, jak i w nocy. Zdarza się również potrzeba pracy w dni wolne od pracy: soboty, niedziele i święta. Często pracuje w stresie i warunkach ekstremalnych co wymaga ciągłej koncentracji uwagi oraz stałego podnoszenia kwalifikacji.

ZAKOŃCZENIE

Jak powiedział Ludwik Pasteur: „wszystko na tym świecie zależy od pracy”- trudno nie zgodzić się z tym twierdzeniem w kontekście tematów poruszonych w niniejszym artykule. Człowiek przystosowuje przyrodę do własnych potrzeb – w taki sposób, by Ziemia była

miejszem w którym żyje się wygodnie, dobrze, komfortowo i długo – tymczasem przyroda uczy pokory, potrafi zaskakiwać swoją potęgą – żywioły niweczą wszystkie plany i projekty, niszczą wytwory materialne oraz – co najważniejsze – próbują zawładnąć życiem bądź zdrowiem ludzi.

Zaangażowanie osób, które stawiają czoła potędze żywio-

łów w swojej codziennej pracy zawodowej (strażak, ratownik górski, ratownik wodny), oraz w sytuacji, gdy naszą planetę nękają kataklizmy: (lekarz, pielęgniarka, ratownik medyczny) jest pracą najwyższej rangi i nierozłącznie wiąże się z narażaniem własnego życia i zdrowia w procesie niesienia pomocy innym.

BIBLIOGRAFIA

1. Błasiak P., Chadaj M., Kurek K: „*Ratownictwo wodne. Vademecum*”, Wydawnictwo: Prószyński i Spółka, 2001
2. Czarnecki K. „*Psychologia zawodowej pracy człowieka*”, 2006
3. Gil D: „*Wyposażenie osobiste i ochronne strażaka*”, Wydawnictwo Szkoły Podoficerskiej Państwowej Straży Pożarnej, Bydgoszcz, 2004
4. Hebda, P., Madejski, J.: „*Zawód z pasją. Nauka, praca, kariera.*”, Bielsko- Biała, Wydawnictwo Park, 2004
5. Jacher W.: „*Człowiek i praca, alfabet wiedzy o pracy ludzkiej*”, Wydawnictwo Instytutu Śląskiego, Opole, 1979
6. Kwiatkowski S., Bogaj A., Baraniak B.: „*Pedagogika pracy*”, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne, Warszawa, 2007
7. Lacey A.R.: „*Słownik filozoficzny*”, Wydawnictwo Zysk i Spółka, 1999
8. Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej: „*Przewodnik Po Zawodach*”, wyd. II, Warszawa, 2003

NETOGRAFIA

1. www.doradca.praca.gov.pl
2. www.psz.praca.gov.pl
3. www.wopr.waw.pl
4. www.zawodyregulowane.pl

OPRACOWANIE ELEKTRONICZNO-GRAFICZNE: inż. Jolanta Szczepaniak